

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

Patricia Esquivias. Rueda, repite, mujer

Inauguració: Dijous, 29 de setembre de 2016, 19.00 h.

Exposició: 29.09.2016 – 02.12.2016. Dimarts a divendres de 10.30 a 19.00 h i dissabtes de 10.00 a 14.30 h.

La Galeria Estrany-de la Mota té el plaer de presentar una nova exposició de l'artista Patricia Esquivias en el marc del *Barcelona Gallery Weekend*.

El treball de Patricia Esquivias es centra en la construcció de relats a partir d'anècdotes. El procés d'investigació d'elements aparentment secundaris condueix a l'artista a establir un seguit de relacions amb altres elements que van apareixent durant el procés i, li permeten construir una narrativa que es va enriquint i construint de mica en mica amb noves anècdotes o informacions.

En aquest cas, durant una residència de l'artista en una finca al Quindío (Colòmbia), en el seu primer passeig pel poble es va fixar en les voreres i els sòls d'alguns locals que eren de ciment i tenien impressions decoratives. A partir de la fascinació per les voreres colombianes, l'artista comença una investigació sobre la tècnica dels rodets precolombins que la porta a la feina de l'arquitecte i dissenyador gràfic antioquià Dicken Castro.

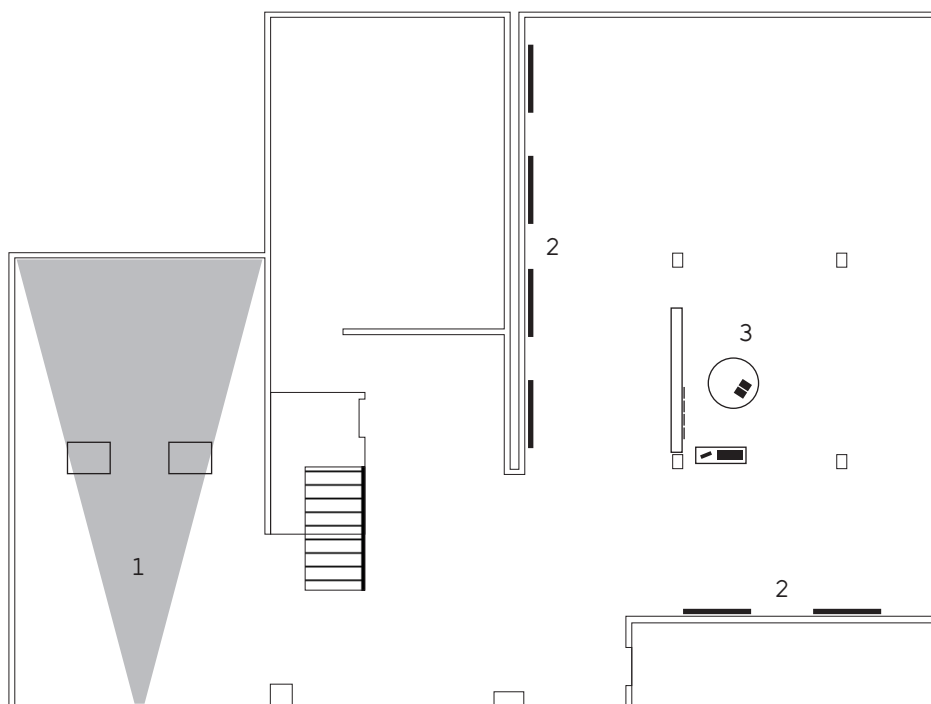
Com és habitual en les seves últimes exposicions, el seu treball dialoga amb el d'altres autors, no només com una crítica al concepte d'autoria, sinó com un reconeixement al treball realitzat i a la riquesa dels discursos compartits. Una altra forma d'analitzar el món que l'envolta assumint que hi ha algú darrere d'allò que persegueix o investiga i que aquest algú té molt a aportar.

La videoinstal·lació *Walking Still* [Caminant quiet, caminant encara] (2014)¹ és la primera aproximació de l'artista sobre les voreres d'alguns pobles colombians que tenen el ciment dibuixat. El vídeo barreja el passeig virtual que l'artista realitza amb Google Street View per buscar voreres decorades en alguns pobles colombians com les que havia pogut veure a Montenegro amb una narració cantada de les seves pròpies vivències personals. En aquest cas, vincula el procés modern de decorar les voreres amb un procés d'estampat en cilindres similar al que es va utilitzar en l'època precolombina per a la decoració corporal. La seva recerca s'enriqueix a partir de explicar dades històriques i afegir la seva visió sobre el que ens explica.

La sèrie de *Frottages de una acera en Montenegro, Quindío* [Frottages d'una vorera a Montenegro, Quindío] (2016)² és un intent per catalogar la singularitat d'aquests espais que, a poc a poc, van desapareixent, tant pel seu ús com per la falta de consciència que se'n té d'ells. Són una transcripció directa dels motius que es troben sobre la superfície d'aquestes voreres que permeten atrapar aquesta decoració i preservar-la de la seva possible desaparició. Un arxiu en procés que, com altres que ha anat realitzant l'artista sobre aquest tipus de decoracions, és una forma de documentar el passat.

La instal·lació *Rueda, repite, mujer* [Roda, repeteix, dona] (2016)³ és el resultat d'un procés en el qual l'artista ha seguit investigant sobre la relació d'aquest tipus de decoració de les voreres i els rodets precolombins. Una relació que la va portar a Dicken Castro, la seva col·lecció d'objectes arqueològics i el seu treball de disseny gràfic derivat d'ells. Com en gran part del seu treball, passa per un moment en el qual busca una persona particular que sap coses específiques que l'artista necessita per completar

la seva investigació, però sovint, aquesta persona mai apareix, no la troba o pot ser que, fins i tot, no existeixi. En aquest cas, l'artista va poder contactar amb Lorenzo Castro, el fill del dissenyador, però no ha pogut conèixer a Dicken personalment i amb aquesta instal·lació genera un espai en el qual poder seure a dialogar amb ell. És la necessitat de l'artista d'establir converses amb aquestes persones, generar llaços afectius, que li permetin seguir construint el seu discurs. Un diàleg suspès, que es materialitza amb una carta, que l'artista dirigeix al propi Dicken Castro per explicar-li d'on sorgeix el seu interès per les voreres, els rodets i les anècdotes que han anat apareixent en tot aquest temps i com l'han portat a ell. Amb aquesta carta, com en els seus vídeos, ordena, comenta i tradueix tota aquesta documentació que ha anat acumulant en tot aquest temps. Proposa un espai de treball compartit, un espai en el qual generar un diàleg amb el que poder seguir construint aquesta narració coral i en el qual el visitant pugui sentir totes aquestes connexions. Com en molts dels projectes de l'artista, ens trobem davant d'un estat intermedi, ja que aquesta història no té perquè haver acabat i pot tornar a ser editada o codificada de nou posteriorment.

Amb la col·laboració de:

Abe
Art Barcelona
Associació de Galeries

**BARCELONA
GALLERY
WEEKEND**

**INEDIT
Damm**

INDIA & PACIFIC

Agraïments: Archivo de Bogotá, Orlando Beltrán, Lorenzo Castro, Pastora Correa, Marta Devia, Juana González, María Mercedes González, Ale Jaramillo, Juan Moreno, Margarita Pineda, María Restrepo, Mónica Reyes, Emiliano Valdés i Elena Vargas Tisnés.

*Per a més informació i/o imatges contactar amb ferranElOtro (ferranelotro@estranydelamota.com).